

L'Alzina

Butlletí municipal de Fontcoberta i Vilavenut | Núm. 297 | Gener-Febrer-Març 2026

L'ALZINA
Gener-Febrer-Març 2026
Núm. 297

Edita

Regidoria de Comunicació,
Coordinació i Promoció
Econòmica de l'Ajuntament
de Fontcoberta

Coordinació

Jaume Colomer Feliu

Disseny i maquetació

Mònica Sala Ametller

Impressió

Bàcula Editors SL
(Banyoles)

Difusió

600 exemplars

Dipòsit Legal

GI-745/1983

ISSN

3081-2127

Amb el suport de

Diputació de Girona

03

Destaquem

Canvi de lluminàries

04

L'Ajuntament informa

De dia en dia

Pluges i ventades al municipi / Arranjament del camí entre el veïnat d'en Deri i cal Panyero / Projecte dels nous vestidors a la zona esportiva / Modificació del POUM número 15 / Crèdit a llarg termini / Pavimentació i soterrament de serveis vora la carretera GIV 5136 / Aprovades la convocatòria i les bases de la Brigada Jove / Fibra òptica a Vilavenut / Obres de millora a la carretera de Banyoles a Galliners (GIV-5132) / Arbres nous plantats a la plaça dels Països Catalans i a l'escola / Taxa Justa

Altres temes

Festival Recòndit / Ple Jove / Campanya de sensibilització en l'esport

9

Grups municipals

ERC

Junts

Més Fontcoberta

10

Esdeveniments

32a Fira de les 2 i 4 Rodes / El carnaval / Aplec de la Mare de Déu de la Font / XII Trobada Esportiva de la Gent Gran

13

Treballs premiats

15

Fets i gent

Enderroc del Club Edèn / Relleu en la coordinació de L'Alzina / Alumnat de 6è de Primària / Demografia gener, febrer, març 2026

18

L'entrevista

Isaac Jover, d'El Brot

20

El nostre patrimoni

Turons i indrets panoràmics que defineixen el nostre paisatge (1)

2

Normes per a la publicació de cartes i articles

L'ALZINA agraeix les cartes i articles dels seus lectors i escull amb preferència per a la seva publicació les cartes breus fins a 20 línies mecanografiades i els articles d'unes 45 amb lletra Times New Roman 12. Tots els escrits hauran d'anar signats amb el nom i cognoms, encara que si es desitja es publicaran amb pseudònim. L'únic responsable del seu contingut és l'autor. Les cartes i els articles s'hauran de lliurar abans de tancar L'ALZINA preferiblement a l'adreça de correu electrònic butlleti@fontcoberta.cat o a través d'algun altre suport. L'ALZINA es tanca el dia 10 del mes següent de cada trimestre. Queda prohibida la reproducció total o parcial de la revista sense autorització prèvia de l'Ajuntament de Fontcoberta o els autors.

Foto de portada

Inundacions de la llevantada Regina al pla de Martís el 6 de març del 2026.

Canvi de lluminàries

El projecte ha permès la substitució de 431 lluminàries per tecnologia LED.

L'Ajuntament de Fontcoberta continua avançant de manera decidida cap a un model de municipi més sostenible amb la renovació progressiva de l'enllumenat públic. Aquesta actuació, que forma part d'una estratègia global per millorar l'eficiència energètica i reduir l'impacte ambiental, s'ha desplegat en dues fases principals executades els anys 2024 i 2026, amb el suport de la Diputació de Girona a través del programa "Del Pla a l'Acció".

En conjunt, el projecte ha permès la substitució de 431 lluminàries per tecnologia LED d'alta eficiència energètica. En una primera fase, desenvolupada l'any 2024, es van instal·lar 222 nous punts de llum en diversos espais del municipi, amb una subvenció de 35.000 euros. Aquesta actuació va incloure la incorporació de diferents models de lluminàries adaptats a les necessitats de cada entorn, millorant la qualitat i la uniformitat de la il·luminació, així com reduint la contaminació lumínica.

Posteriorment, en la fase executada l'any 2026, s'han substituït 209 lluminàries més, amb una inversió de 44.500 euros. Aquesta segona intervenció ha permès consolidar els avenços assolits anteriorment i completar pràcticament la totalitat de la renovació de l'enllumenat públic del municipi, reforçant l'eficiència energètica, reduint els costos de manteniment i millorant la fiabilitat del sistema.

Gràcies a aquest conjunt d'actuacions, s'ha aconseguit una disminució significativa del consum elèctric i de la despesa municipal associada, així com una reducció notable de les emissions de CO₂. A més, la nova tecnologia LED aporta una millor qualitat de llum, fet que repercuteix positivament en la seguretat i el benestar dels veïns i veïnes.

Tot i els avenços assolits, el projecte encara no està completament finalitzat. Resten pendents de substitució aproximadament una trentena de focus i uns 80 fanals, que es preveu renovar en properes fases fins a culminar definitivament el procés.

Amb aquesta actuació, Fontcoberta fa un salt qualitatiu en la gestió de l'enllumenat públic i reafirma el seu compromís amb la sostenibilitat, la transició energètica i la lluita contra el canvi climàtic. La renovació de l'enllumenat s'afegeix a altres iniciatives impulsades en els darrers anys per promoure un ús més responsable dels recursos i avançar cap a un municipi més eficient, modern i respectuós amb el medi ambient. 🌱

L'Ajuntament informa

DE DIA EN DIA

Pluges i ventades al municipi

Aquest primer trimestre de l'any ha estat marcat per episodis intensos de pluges i ventades que han afectat diversos punts del municipi, especialment a la zona rural. Aquestes inclemències meteorològiques han obligat a actuar de manera continuada tant la brigada municipal com els cossos d'emergència. Entre les principals incidències, destaquen carreteres tallades a la zona de Vilavenut per la caiguda d'arbres, així com l'esllavissada del mur del carrer de l'Església d'aquest mateix

nucli, en aquest cas en una propietat particular. També s'han registrat afectacions al camí de cal Panyero i desperfectes a la teulada del pavelló municipal. Des de l'Ajuntament es vol agrair la ràpida i eficaç actuació dels cossos d'emergència, així com la bona voluntat i la feina constant de la brigada municipal. Igualment, es destaca la paciència i comprensió dels veïns davant les molèsties ocasionades per aquests episodis.

Arranjament del camí entre el veïnat d'en Deri i cal Panyero

Arran de les contínues pluges dels darrers mesos, el camí d'accés a cal

Panyero, ha quedat greument afectat. El terreny del camp adjacent ha anat cedint, provocant contínues esllavissades de terra i fang que han envaït una part concreta del camí, fet que provoca que els veïns no hi puguin passar. Mentre s'espera que l'esllavissada i el marge es consolidin, l'Ajuntament ha decidit intervenir per garantir l'accés a l'habitatge dels veïns, portant a terme una actuació d'arranjament del camí que connecta el veïnat d'en Deri amb cal Panyero, assegurant així una via alternativa. Aquesta actuació permet donar resposta a una necessitat urgent derivada de les inclemències meteorològiques, alhora que es vetlla pel benestar i la connectivitat dels veïns afectats.

“El projecte del POUM es troba en període d'exposició pública, durant el qual la ciutadania pot presentar alegacions.”

Projecte dels nous vestidors a la zona esportiva

El projecte dels nous vestidors de la zona esportiva de Melianta continua avançant. L'actuació, que té com a objectiu millorar i ordenar els serveis esportius municipals, ja disposa del projecte tècnic i es preveu executar-lo en dues fases diferenciades i simultànies. La primera fase, correspon a l'execució principal de l'obra, amb un pressupost de 280.949,63 €, que es durà a terme mitjançant un procediment de licitació pública. Aquesta serà tramitada pel Consell Comarcal del Pla de l'Estany que ja disposa de tota la documentació necessària per iniciar el procés. La segona fase, amb un pressupost de 88.272,67 €, inclourà els treballs d'instal·lacions i acabats, com ara lampisteria, sanejament, electricitat... Es preveu que aquesta part l'executi la brigada municipal, aprofitant la capacitat tècnica del personal de l'Ajuntament. L'objectiu és reduir tant com es pugui els costos pressupostats. El projecte d'aquesta segona fase va ser aprovat en sessió plenària el 30 de març de 2026. Els nous vestidors donaran servei al camp de futbol i permetran alliberar els del pavelló municipal. A més, a llarg termini, també donaran cobertura a la futura piscina, seguint el model d'altres municipis de la comarca que ja ho tenen consolidat i afavoreixen les dues propos-

tes: esportiva i lúdica. Es tracta d'un equipament pensat perquè sigui d'ús durant tot l'any, amb un caràcter polivalent que permetrà adaptar-se als diferents usos esportius del municipi i aposten per acostar-los a l'escola perquè, si es donés el cas, també els poguessin utilitzar durant tot el curs escolar. Així mateix, es preveu que incorpori un servei de cafeteria-bar que donarà servei a les famílies amb fills a l'escola, als usuaris del pavelló i del camp de futbol i, durant els mesos d'estiu, als de la piscina.

Modificació del POUM número 15

L'Ajuntament de Fontcoberta ha aprovat inicialment, en sessió plenària del dia 3 de febrer, la modificació puntual núm. 15 del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM), vigent des de l'any 2003. Aquesta actuació, redactada per l'arquitecta Isabel Granell Simeon, té com a objectiu repensar la distribució dels equipaments i les zones verdes al nucli de Melianta. La proposta planteja concentrar els equipaments esportius al sector nord-oest, millorar la connectivitat i adequar els espais a la normativa urbanística actual. També es preveu una requalificació de sòls i una millor definició dels espais públics. El document justifica l'interès general de la modificació i la seva viabilitat econòmica. Actualment, el projecte es troba en període d'expo-

sició pública, durant el qual la ciutadania pot presentar alegacions. Paral·lelament, ja s'han sol·licitat els informes als organismes competents abans de la seva aprovació definitiva.

Crèdit a llarg termini

L'Ajuntament de Fontcoberta ha aprovat en el Ple del 30 de març de 2026 la concertació d'una operació de crèdit a llarg termini per finançar les obres dels nous vestidors de la Zona Esportiva de Melianta. El préstec, per un import de 180.000 euros, es destinarà a cobrir part del cost del projecte, aprovat inicialment el febrer passat. L'operació s'ha adjudicat a CaixaBank, en considerar-se l'oferta més avançada, amb unes condicions financeres favorables i sense comissions. L'Ajuntament manté una situació econòmica sanejada, fet que permet afrontar aquesta inversió amb garanties. Aquesta actuació suposa un pas endavant en la millora de les instal·lacions esportives municipals i en la qualitat dels serveis adreçats a la ciutadania.

Pavimentació i soterrament de serveis vora la carretera GIV 5136

L'Ajuntament de Fontcoberta ha aprovat inicialment, en sessió plenària del dia 30 de març de 2026,

“Les sol·licituds per presentar-se a la convocatòria de la Brigada Jove es podran presentar fins al 15 de maig de 2026.”

el projecte de pavimentació i soterrament de serveis d'un tram de les voreres de la carretera GIV-5136 al nucli de Melianta. Aquesta actuació té com a objectiu millorar la seguretat viària, la qualitat del ferm i la integració paisatgística, mitjançant el soterrament de les línies elèctriques i de telecomunicacions. El projecte, redactat pel Consell Comarcal del Pla de l'Estany, compta amb un pressupost actualitzat de 437.308,99 euros IVA inclòs. L'actuació també permetrà facilitar futures intervencions en els serveis i millorar la gestió de la via pública. Aquest projecte es troba ara en període d'informació pública durant 30 dies hàbils, durant els quals es poden presentar al·legacions. Un cop finalitzat aquest termini, el Ple haurà d'acordar expressament la seva aprovació definitiva. Cal destacar que l'actuació serà finançada en part pel Pla únic d'obres i serveis de Catalunya (PUOSC).

Aprovades la convocatòria i les bases de la Brigada Jove

Com cada any, l'Ajuntament de Fontcoberta ha aprovat les bases i la convocatòria per a la contractació de joves durant l'estiu del 2026. En concret, es preveu la incorporació de dos joves d'entre 16 i 18 anys per treballar a la brigada municipal en règim laboral temporal. Els con-

tractes tindran una durada entre el 20 de juliol i el 14 d'agost, amb una jornada de 25 hores setmanals en horari de matí. Aquesta iniciativa s'emmarca dins del Pla Local de Joventut i té com a objectiu fomentar l'ocupació juvenil i facilitar una primera experiència laboral als joves del municipi. Les tasques inclouran treballs de manteniment, jardineria, neteja d'espais públics i suport en activitats municipals. El procés de selecció valorarà aspectes com l'experiència, la participació en entitats locals i el voluntariat. Les sol·licituds es podran presentar fins al 15 de maig de 2026.

Fibra òptica a Vilavenut

La connexió a internet a Vilavenut funciona amb normalitat després de les incidències registrades entre finals de l'any passat i el mes de gener d'enguany. L'empresa Indaleccius ha aconseguit solucionar els problemes inicials mitjançant la instal·lació d'un equip de radiofreqüència que permet oferir un servei amb prestacions equiparables a la fibra òptica per cable. Aquesta actuació ha permès restablir el servei de manera efectiva mentre es treballa en la resolució definitiva de les afectacions en part del tram de la línia que arriba al nucli. La solució adoptada garanteix una connexió estable i de qualitat per als veïns i

veïnes de Vilavenut, que poden disposar d'internet amb unes prestacions similars a les inicials. Paral·lelament, es continuen duent a terme les tasques necessàries per restablir el servei per via cablejada tan aviat com sigui possible. Amb aquesta intervenció, es dona resposta a una problemàtica que havia generat afectacions en el dia a dia dels habitants del nucli, i es reafirma el compromís per garantir un accés adequat a les telecomunicacions a tot el municipi.

Obres de millora a la carretera de Banyoles a Galliners (GIV-5132)

La Diputació de Girona va finalitzar les obres de millora del ferm de la carretera GIV-5132, durant el mes de febrer. Els treballs es van dur a terme durant l'últim trimestre de l'any passat i el mes de gener d'enguany, amb l'objectiu principal millorar l'estat de la via i garantir una circulació més segura i confortable. Al llarg de tot el procés, l'Ajuntament va mantenir una comunicació constant amb els tècnics responsables de l'obra per vetllar per un bon resultat final i traslladar les necessitats detectades al territori. Fruit d'aquesta coordinació, després d'una reunió celebrada el mes de gener, la Diputació va dur a terme

A dalt, les moreres recent plantades a la plaça dels Països Catalans. A baix, els infants d'infantil expectants per la plantada dels freixes al pati de l'escola.

diverses actuacions complementàries, com la revisió de marges i embornals, així com la reposició de l'enquitranat en alguns revolts que requerien una millora específica. Amb aquestes intervencions, l'obra es dona per finalitzada i ja ha estat formalment entregada. Tot i això, encara resta pendent una actuació vinculada als treballs: la reparació d'un camí que es va utilitzar com a pas alternatiu durant les obres i que va quedar malmès a causa de l'increment del trànsit.

Arbres nous plantats a la plaça dels Països Catalans i a l'escola

A finals de gener es van plantar quatre moreres a la plaça dels Països Catalans i tres freixes al pati de l'escola. A la plaça, l'actuació dona continuïtat als treballs iniciats l'any passat, quan es van retirar les alzines de les voreres a causa de la presència de serveis soterrats. Els arbres nous s'han ubicat al centre de la plaça, en una zona lliure d'afectacions, amb l'objectiu que, a mesura que creixin, puguin proporcionar ombra i millorar el confort de l'espai. Queda pendent completar la senyalització de les places d'aparcament amb el pintat de les línies corresponents. D'altra banda, i arran d'una petició de la Direcció i l'AFA de l'Escola Alzina Reclamadora, els tres freixes que s'han plantat

al pati de l'escola, contribuiran a incrementar els espais verds i zones d'ombra pels alumnes. El següent pas és l'ombratge de la sorra.

Taxa Justa

Durant el mes de gener, membres de l'equip de govern de l'Ajuntament de Fontcoberta es van reunir amb un tècnic del Consell Comarcal per fer seguiment de la implantació de la taxa justa de residus, en vigor des de l'1 de gener de 2026. La trobada va permetre conèixer de primera mà les actuacions que s'estan duent a terme per resoldre les incidències detectades en les primeres set-

manes d'aplicació del nou sistema. Entre els acords assolits, destaca la programació de dues visites de tècnics del Consell Comarcal a l'Ajuntament amb l'objectiu d'atendre directament els veïns i veïnes i donar resposta als dubtes o problemes relacionats amb el funcionament del model. Aquestes sessions d'atenció es van dur a terme el 18 de febrer al matí i el 25 de febrer a la tarda. Paral·lelament, també s'ha impulsat el reforç de la tecnologia de lectura dels cubells i l'anàlisi de les dades recollides durant el primer mes de funcionament, amb la finalitat de detectar possibles anomalies i millorar la fiabilitat del sistema.

A dalt, un moment del Ple Jove. A baix, d'esquerra a dreta: Ester Busquets (Ajuntament de Banyoles), Rosa Coll (Consell Comarcal del Pla de l'Estany) i Xavi Batchellí (Consell Esportiu).

als alumnes conèixer quin ha estat el seguiment de les seves propostes i valorar-ne el grau de compliment, fomentant així la importància de la participació i el compromís ciutadà.

Finalment, els estudiants van tenir l'oportunitat de presentar noves peticions i propostes relacionades amb l'escola i el seu entorn. Aquest espai de diàleg directe amb els representants municipals esdevé una eina molt valuosa per escoltar la veu dels més joves i tenir en compte les seves inquietuds i necessitats. El Ple Jove és una activitat educativa i participativa que fomenta els valors democràtics, la implicació cívica i el coneixement de

les institucions entre els joves del municipi.

Campanya de sensibilització en l'esport

El 19 de gener, es va celebrar una roda de premsa, a favor d'una campanya de sensibilització en la diversitat sexual, racial, de gènere... en l'esport. Aquesta campanya l'ha iniciada el Consell Comarcal del Pla de l'Estany, l'Ajuntament de Banyoles i el Consell Esportiu del Pla de l'Estany. I varen escollir el Pavelló Municipal de Fontcoberta per fer-ne la presentació. 🌱

ALTRES TEMES

Festival Recòndit

A finals de gener s'ha presentat el festival Recòndit a Esponellà. Enguany, el municipi de Fontcoberta participa amb dues actuacions: el dia 24 de maig, concert de Tona Gafarot a Vilavenut; el dia 4 de juliol, concert de Maria del Mar Bonet al prat de l'església de Sant Feliu, a Fontcoberta.

Ple Jove

El 18 de febrer es va celebrar una nova edició del Ple Jove, una iniciativa que té lloc un cop l'any i que

apropa el funcionament de l'administració local als més joves del municipi. Els alumnes de 5è i 6è de l'Escola Alzina Reclamadora es van desplaçar fins a l'Ajuntament per viure de prop aquesta experiència. Durant la jornada, l'alcaldessa va explicar als alumnes com funciona l'Ajuntament, quines són les seves funcions principals i com es prenen les decisions que afecten el municipi. Tot seguit, els diferents regidors i regidores van detallar en què consisteix la seva feina i les responsabilitats que assumeixen en els seus respectius àmbits. Un dels punts destacats del Ple Jove va ser la revisió dels acords presos en l'edició anterior. Aquest exercici va permetre

Grups municipals

Aquest butlletí que teniu a les mans és el darrer que coordina en Jaume Colomer, que ho ha fet des de l'arribada d'Esquerra al govern municipal l'any 2007 i abans conjuntament amb la Carme Ferrando. En Jaume ha estat sempre una persona molt vinculada al municipi, ja fos com a Director de l'Escola Alzina Reclamadora, com a nivell cultural, social o polític, en aquest darrer cas com a regidor d'Esquerra. És sens dubte la persona que millor coneix el nostre territori i captivat per la investigació i la història locals ha publicat un munt d'articles i llibres. Ha estat pregoner de la Festa Major i l'inspirador de l'Agutzil de Paper. Durant els anys que ha coordinat el butlletí, ha donat mostres sobrades de tractar les notícies amb imparcialitat i rigor procurant que la revista, a més de les informacions municipals, també fos una font de coneixement del nostre entorn, ja fos recuperant el nom de les cases, rierols, arbres, etc. que poc a poc s'anaven perdent, com donant veu a les persones del municipi per explicar les seves vivències. Els seus escrits al cartipàs de la Festa Major fruit de les seves investigacions són un pou de coneixement. En Jaume farà un pas al costat, però per sort nostra, no marxa del tot i podrem seguir comptant amb ell, com sempre, pel que faci falta. Els i les militants i amics/amigues d'Esquerra n'estem molt orgullosos. Gràcies Jaume.

LLEI DE MULTIREINCIDÈNCIA

El passat mes de febrer, el Congrés dels Diputats va aprovar una reforma del Codi Penal per abordar la problemàtica de la multireincidència, una iniciativa impulsada per Junts per Catalunya. Amb aquesta nova llei, es pretén donar una resposta més clara i contundent als casos en què una mateixa persona comet repetidament delictes similars, especialment furts i altres infraccions de poca quantia.

Aquesta llei ha estat àmpliament reivindicada per molts alcaldes preocupats per la seguretat dels seus municipis, davant la impotència de veure com els mateixos delinqüents repeten una i altra vegada els mateixos delictes amb total impunitat.

Fins ara, moltes d'aquestes conductes no comportaven conseqüències greus per als delinqüents, però amb el nou marc legal la reiteració passa a tenir un pes important a l'hora de determinar les penes. Això pot implicar, en determinats supòsits, l'aplicació de penes de presó o altres mesures més severes.

Els nous vestidors de la zona esportiva 280.000 € la primera fase. 80.000 € la segona. En total: 360.000 € públics. I encara no estarà tot fet. És aquesta la prioritat del poble? Cal destinar-hi aquesta quantitat, tal com està tot?

L'espai que perdem...

Un espai que avui és viu. Utilitzat. Compartit. La zona de pícnic del parc. On s'hi fan aniversaris, trobades, tardes amb família. Hi hem pensat prou? O només ho trobarem a faltar quan ja no hi sigui?

Vandalisme... o deixadesa?

És evident que s'han de condemnar els actes vandàlics. Però, bancs florits, fusta podrida, tot és vandalisme? O també hi ha una falta de gestió del dia a dia? Hi ha alternatives. Els bancs de resina de la zona esportiva en són un bon exemple. No poden ser més cars que els 360.000 € dels vestidors...

I mentrestant...

360.000 € en vestidors incomplets. Espais que desapareixen. Manteniment que no arriba. Potser el problema no és fer coses. Governar no és només fer, és prioritzar bé. I en això, encara hi ha marge de millora.

Si vols estar informat del que passa al municipi, o creus que les coses es poden fer millor, escriu-nos.
mes@mesfontcoberta.cat

Esdeveniments

32a Fira de les 2 i 4 Rodes

Els Amics de les 2 i 4 Rodes i l'Ajuntament de Fontcoberta, que hi dona suport, van organitzar una nova edició de la Fira de les 2 i 4 Rodes que, com marca la tradició, es va celebrar el primer dissabte del mes de febrer a la zona esportiva de Melianta. Amb 32 anys d'història ni la pandèmia de la Covid, en la que es va canviar de data, va poder aturar un esdeveniment que s'ha consolidat com una de les cites de referència del calendari i que cada any atrau fins al Pla de l'Estany els amants del motor i les antiguitats. El bon temps va acompanyar als prop de 5.000 visitants que hi va haver des de les 8 del matí fins a les 5 de la tarda davant del Pavelló Municipal de Fontcoberta i a l'Avinguda de la Pedrera

10

Com sempre, va ser un bon punt de trobada per als aficionats al món del motor i del col·leccionisme ja que van poder passejar, intercanviar impressions, mirar, rebuscar i adquirir aquell producte que els interessava entre les prop de 150 parades de la fira. Entre la variada oferta s'hi van poder trobar tota mena de recanvis per a motos, cotxes, bicicletes, tractors i carros. Així mateix hi havia algunes parades de llibres i revistes de vehicles nacionals i estrangers, tot antic i vell, i es van poder admirar algun vehicles clàssics que cada any s'hi exposen.

Tant Santi Callís com Rafel Planas, membres de l'organització, destaquen que el sector viu un bon moment ja que les noves generacions valoren el patrimoni català i estatal i l'estan revifant. Els organitzadors n'estan molt satisfets de com va anar la diada i donen les gràcies als veïns més propers per suportar l'enrenou de la Fira, als col·laboradors, a la U.E. Fontcoberta que ha dut el bar i a l'Ajuntament de Fontcoberta.

El Carnaval

El passat 7 de febrer el Carnaval de Banyoles va tornar a omplir els carrers de llum, música i molta alegria. Enguany la nostra comparsa va portar a la rua una proposta ben especial convertits en autèntics escura-xemeneies. Homenatjant aquest ofici tan tradicional, vam omplir els carrers de ritme i fantasia al so de la mítica cançó “Chim Chim Cher-ee”. Amb el nostre vestuari tacat de sutge, boina i escombres, vam recrear l'estètica icònica de la pel·lícula “Mary Poppins”, transportant el públic a les teulades de Londres. La coreografia, treballada amb il·lusió, combinava energia, salts i aquell aire alegre i entremaliat tan característic. La carrossa representava un conjunt de teulades i xemeneies, amb fum simbòlic i detalls cuidats, que van donar un toc màgic a la desfilada. El públic va respondre amb aplaudiments i somriures, convertint la rua en un moment inoblidable. Sens dubte, una edició del Carnaval de Banyoles que quedarà gravada a la memòria.

I el diumenge 8 de febrer a mig matí, amb un ambient molt familiar i proper vam omplir els carrers de Melianta per viure de nou un Carnaval ple de caliu. Vam recórrer els carrers amb una coreografia dinàmica i alegre que va contagiar els més grans i els petits.

Fontcoberta va demostrar, un any més, que el Carnaval és molt més que una festa: és comunitat, esforç i il·lusió. I aquest any, amb una mica de sutge i molta màgia, vam fer volar la imaginació de tothom.

A dalt, la carrossa dels escura-xemeneies. Al mig, la nombrosa brigada dels escura-xemeneies passejant per Melianta. A baix, els escura-xemeneies al Carnaval de Banyoles.

Aplec de la Mare de Déu de la Font

La Colla Gegantera de Fontcoberta fent ballar els capgrossos i el gegantó Jan Benejam al paratge de sota la Mare de Déu de la Font.

12 Un any més, el dia 22 de març, els paratges que envolten l'ermita de la Mare de Déu de la Font varen acollir el tradicional aplec. La primera festa popular del municipi que ens acosta a la primavera. Per això, i acompanyats d'un dia de sol matinal, mossèn Jordi Font va celebrar la missa a l'esplanada de sota l'ermita, que va congreguar molts devots d'aquesta verge, acabada la qual la coral Fontcoberta canta va oferir un petit concert, però a dins l'ermita. Tot seguit la Colla Gegantera de Fontcoberta, acompanyats dels grallers, va animar la festa amb la ballada dels capgrossos, el gegantó Jan Benajam i dels quatre triops: la Travertina, l'Orelleta, en Plombus i el Bullidor. I varen donar pas a l'arrossada popular de la qual varen participar unes dues-centes persones. A la tarda, i mentre s'anaven acostant núvols de tempesta, la cobla «La Principal de Porqueres» va oferir una ballada de sardanes. A la mitja part de les sardanes es van sortejar els diferents obsequis, sortint premiats els números següents: 0065 (dos esmorzars de forquilla), 0483 (lot de productes), 2.866 (lot d'embotits), 1.817 (una espatlla) i 1.120 (un pernil).

La Comissió de l'Aplec i la parròquia de Fontcoberta dona les gràcies a l'Ajuntament de Fontcoberta i a tots els col·laboradors que cada any ajuden a fer possible aquest aplec.

Dolors Bustins

Per la Comissió de l'Aplec de la Mare de Déu de la Font

XII Trobada Esportiva de la Gent Gran

El passat 28 de març, el Pavelló Municipal de Fontcoberta va acollir la XII Trobada Esportiva de la Gent Gran, d'àmbit comarcal, una jornada que va reunir uns 200 participants en un ambient festiu, saludable i de convivència.

La trobada es va iniciar a les 9 h amb la benvinguda, i a les 9.30 h es van posar en marxa diverses activitats pensades per promoure l'activitat física adaptada i la socialització. La jornada va començar amb exercicis d'activació i va continuar amb dues caminades al voltant de la platja d'Espolla: una ruta llarga, passant per Usall, i una altra de més curta pels voltants de la platja. Paral·lelament, els participants també van poder gaudir de jocs de taula, així com de partides de petanca i bitlles. A les 11 h es va celebrar un esmorzar comunitari, que va esdevenir un espai de trobada i intercanvi entre els assistents. Posteriorment, a les 12 h, la jornada es va animar amb la ballada de tres sardanes, reforçant el component cultural de l'esdeveniment.

L'activitat va ser organitzada pel Consell Esportiu del Pla de l'Estany, amb la col·laboració del Casal de la Gent Gran de Fontcoberta i l'Ajuntament de Fontcoberta. També cal destacar la implicació de l'Agrupació d'Escoltes del Pla de l'Estany, que van participar activament en la preparació de l'esmorzar i en l'acompanyament de les rutes. Aquesta dotzena edició consolida la trobada com una cita destacada a la comarca, fomentant l'envelliment actiu, la salut i la cohesió social entre la gent gran. 🍷

TREBALLS PREMIATS DEL CONCURS LITERARI ALZINA RECLAMADORA 2025 D'ALUMNAT DE FONTCOBERTA

EL TRESOR DE L'AMOR

2n premi de 4t de Primària d'Olivia Fortià Clotas de l'Escola de Sant Esteve de Guialbes

Una vegada hi havia dos bessons que es deien Max i Diana. Però els seus pares eren exploradors i es passaven tota la setmana viatjant. Ells s'ho passaven molt bé, però els costava fer amics, perquè cada dia estaven a un lloc diferent. Aquest cop anirien a Austràlia i allà si quedarien quatre mesos! Aquesta és la nostra per fer amics, li va dir en Max a la Diana. Anaven als llocs amb vaixell, perquè vivien a una illa molt a prop d'Austràlia. La veritat és que es gastaven molts diners, però també en guanyaven molt amb els descobriments.

Al vaixell hi havien carregat el tot terreny 4x4 que sempre feien servir per a les expedicions. Van tardar dos dies a arribar. Quan van arribar, van anar a veure un amic dels seus pares. Aquell amic tenia una nena que es deia Nora, ella els hi va ensenyar als bessons tots els animals i sobretot els més perillosos que hi havia allà. Van passar-se 2 nits en aquella casa de l'amic del pare. A continuació, aquell matí els pares van anunciar als bessons que la Nora també vindria a l'expedició. Aleshores, els tres nens van dir:

—A on anem?

Els pares van dir:

—Doncs explorarem per trobar un tresor perdut! I no, no cal que pregunteu, ja us avanço que si el trobem el donarem al museu d'Austràlia.

Lendemà al matí van agafar el tot terreny i van fer camí cap a la selva. Allà caminarien a peu amb moltes motxilles plenes de coses per sobreviure en la selva mortal. Portaven 3 maletes amb un antídoto de serp, un d'escorpi, tirites, bandatges, desinfectant, estris per cosir ferides, i moltes altres coses. A més a més, portaven aigua, menjar, roba, i fins i tot, un encenedor! També, portaven una tenda que hi cabien tots.

Van començar a caminar i en Max ho apuntava tot, volia tenir totes les aventures apuntades a la seva llibreta. En Max volia ser escriptor i sabia que tot el que vivia l'ajudaria a escriure un munt de llibres.

Dilluns 3 de març del 2025

Estem a la selva amb la meua família i una amiga nova que es diu Nora. Hem vist unes quantes serps, però com que no les hem molestat, no ens han picat.

La Diana quasi trepitja un escorpi! També hem vist un cangur salvatge i...

A continuació van anar a acampar en una petita zona que hi havia en un racó de la selva. Van plantar la tenda i van fer servir les motxilles de coixins. No les podien deixar a fora, perquè sinó els animals se les menjarien. Després, van tirar a sobre la tenda un líquid que tenien perquè la tenda fes olor de planta, i així els animals no els ataquessin.

Lendemà al matí, van continuar caminant. Al cap de 4 hores van arribar a una mena de temple envoltat de plantes gegantines. En aquell moment van decidir entrar, perquè potser allà a dins trobaven el que estaven buscant, però...

—Aaaaah!— Va cridar la Diana.

Just abans d'entrar, la Diana va trepitjar una serp i la va picar en el braç esquerre. Era molt petita la serp, però, tot i això, era molt perillosa. En aquell moment els seus pares van entrar en pànic i la seva filla es va desmaiar. Els pares no sabien què fer, però sí que sabien que la Diana no podria caminar, així que la van pujar a l'esquena i van començar a córrer. La Nora i en Max anaven a davant perquè el pare no s'entrebanqués, mentrestant la mare li intentava treure el verí de la sang. Quan van arribar al campament van agafar la farmaciola per curar-li amb l'antídoto, però... en algun moment els hi havia caigut...

Havien de tornar al tot terreny i anar corrents a l'hospital! Quan van arribar al tot terreny, aleshores van arrencar a córrer amb el cotxe i van arribar. Els van atendre de seguida, però ja era massa tard.

Si volien que sobrevisqués li havien de comprar un braç biónic, però valien molts diners. Aleshores van prendre una decisió, ajuntar tots els diners que tenien, vendre les joies i tot el que poguessin per aconseguir comprar el braç que salvaria a la Diana. Fins i tot, van vendre el tot terreny! Ho van vendre tot, menys l'amor cap a la seva filla. Els pares estan disposats a fer qualsevol cosa, és per això, que ens volen tant. Som els seus fills. Al final, la Diana va sobreviure. Aquell dia tots tres van descobrir el verdader tresor.

El verdader tresor és l'amor.

EL CABELL D'EN MARC

1er premi de 5è de Primària de Noa Vargas Fernández de l'Escola Alzina Reclamadora

Hi havia una vegada un nen que es deia Marc. En Marc tenia 13 anys i feia poc que ell i el seu pare vivien a Madrid, ja que s'havien traslladat de Canadà. En Marc era un nen trempat però molt trist.

Quan era més petit, vivien tots junts a Canadà. Un dia quan va tornar a casa, només hi havia el pare; la mare no hi era. El pare li va explicar que la mare havia hagut de marxar a viure a un pis a Madrid i no podia seguir a Canadà amb ells. Des d'aquell moment el cabell d'en Marc s'anava enfosquint. Quan era petit tenia el cabell ros i brillant com els rajos del sol però, a mesura que li passaven coses tristes o estranyes, i s'anava fent gran, se li anava enfosquint cada vegada més. I ara amb 13 anys, tenia el cabell marró fosc com el fang. Normalment vestia amb tons foscos, negre, blau fosc o marró fosc, tan fosc que semblava negre. Però ara us explicaré com el cabell d'en Marc va tornar a la seva tonalitat daurada i brillant.

Un dia en Marc era a la seva habitació fent els deures. El pare va entrar-hi amb el telèfon i li va dir:

—És per tu Marc, és algú especial.

En Marc va agafar el telèfon i el pare va marxar de l'habitació amb un pas lleuger i discret. En Marc va començar a parlar i va preguntar:

—Hola amb qui parlo?

—Hola, soc la mare, Marc.

Els ulls d'en Marc es van posar plorosos a l'escoltar la veu de la mare, era tan dolça, era preciosa. Van parlar una bona estona, en Marc li va explicar com li anava a l'institut de Madrid, i la mare li va donar una gran notícia.

—Mama, quan ens veurem?—va preguntar en Marc.

—Ara mateix—va respondre la mare.

De sobte va sonar el timbre i la mare va penjar. En Marc pensava que seria un error del mòbil del pare. El pare d'en Marc li va dir que obrís la porta, però, en Marc va respondre que no, que ell estava més a prop. El pare va insistir i insistir, al final en Marc va obrir la porta i en veure qui era es va quedar bocabadat.

En aquell moment semblava que estigués passant un miracle: el cabell d'en Marc es va tornar marró clar! La mare el va abraçar molt i molt fort. Aquella nit van parlar de mil coses, la mare li va explicar que havia venut el seu pis i aniria a viure amb ells. Estava tan content, que fins i tot va desparar ell la taula en comptes de tancar-se a la seva habitació.

El dia següent la mare va anar a veure el partit de hoquei d'en Marc. Anaven últims de la lliga catalana, però aquell partit el van guanyar. Aquell partit era decisiu per

pujar en la classificatòria, jugaven contra els penúltims de la lliga, van quedar 8-2 a favor del Girona, l'equip d'en Marc. El primer gol el va marcar l'altre equip, però després la Valèria, que era la noia que li agradava a en Marc, va remuntar amb dos gols, un de falta i l'altre amb una jugada mítica. En Gael li va passar a en Marc, en Marc va driblar tres jugadors de l'equip contrari, però després el van acorralar en un cercle. Li va passar a la Valèria, i ella, amb un túnel al porter va fer el segon gol. El tercer, el quart i el cinquè, els va fer en Liam, el millor jugador de l'equip en aquell partit. El sisè i el setè, els va fer la Paula, i el vuitè, dos minuts després que l'altre equip marqués el seu segon gol, en Marc va marcar el gol de la victòria!

Després del partit van celebrar la seva primera victòria amb caramels i xocolata. Quan en Marc es va acabar de dutxar després del partit, va anar a casa seva amb els pares. Li esperava un bon plat d'espaguetis sobre la taula. Seguidament en Marc es va connectar al WhatsApp per parlar amb els seus amics de hoquei. Van passar una bona estona parlant. En Marc havia d'anar al lavabo. A l'entrar al lavabo es va mirar al mirall, i va veure com el seu cabell s'havia tornat ros. Va tornar a la seva habitació on estava parlant, i va veure que tenia un missatge de la Valèria. En Marc va entrar-hi ràpidament, i va llegir això:

—Hola Marc, el gol d'avui ha sigut impressionant!— Va escriure la Valèria.

Però en Marc va respondre això:

—No ha sigut res comparat amb els teus.

—Ha ha, que divertit. Vols quedar?

En Marc es va ficar vermell i va respondre el més ràpid possible:

—Es clar que sí. A les 16:30h et va bé?

—Sí Marc fins després, adéu.— Va escriure la Valèria.

En Marc es va preparar i a les 16:30h va sortir de casa.

Quan va arribar la Valèria li va fer una abraçada, i van estar parlant una bona estona. I en Marc va preguntar:

—Per què volies quedar Valèria?

Ella va respondre:

—Per dir-te que m'agrades Marc.

En Marc es va posar vermell i va dir:

—A mi també.

En aquest moment el cabell d'en Marc va ser ros brillant, i la Valèria va dir-li:

—Sé què passa amb el teu cabell i això ajudarà.

Després sense que en Marc sabés què passava, la Valèria li va fer un petó! El cabell d'en Marc se li va tornar daurat, mai més se li va enfosquir, i va ser feliç per sempre. I aquesta és la història del cabell d'en Marc.

Fets i gent

Enderroc del Club Edèn

L'edifici que durant molts anys va acollir el prostíbul Edèn (o New Edèn), al nucli de Melianta vora la carretera de Banyoles, ja és definitivament història. La setmana del 19 al 23 de gener es va enderrocar del tot.

El Club Edèn de Melianta va tancar les portes a finals del 2011 després de quinze anys en funcionament. L'antic prostíbul havia estat un espai molt conegut i concorregut sobretot els caps de setmana, perquè també s'hi feia striptease, amb molts cotxes, sobretot estrangers, aparcats als carrers propers al Club. El local va ser controvertit des del seu inici, escenari de diversos episodis de batudes policials i el seu propietari havia estat condemnat per dirigir una xarxa de prostitució. El local es va fer conegut, a més, per la instal·lació d'un potent raig làser que va funcionar un temps quan va entrar en funcionament el prostíbul. Era un reclam del club que il·luminava el cel de nit i es veia des de molts quilòmetres de distància. A vegades el raig lluminós s'emetia en horitzontal de manera que passava rasant sobre les cases de Melianta, un altre motiu de controvèrsia. En aquests anys, el Club va fer una aportació anual a la Comissió de Festes de Fontcoberta i unes quantes persones de Melianta hi van treballar.

Inicialment, l'edifici havia estat un hostel amb habitacions al primer pis. Va ser promogut per Joan Planella Pons, veí de Porqueres, com així consta a l'acta de l'Ajuntament de Fontcoberta del 30 d'agost del 1975 en la qual es demana la legalització per

a restaurant d'una obra efectuada als solars 51 a 57 de la carretera de Banyoles a Figueres segons plànols presentats el gener del 1974. L'hostal residència va tenir permís d'obertura el 24 de maig del 1976 amb el nom Sanderman, que posteriorment es va canviar per Cadavall i, després, per el Mesón del Jamón, un local que

A la pàgina anterior, a dalt, l'Edèn el 7 de gener del 2012. A baix, una imatge de l'entrada a l'Edèn, 7 de gener del 2012. Al detall, una altra imatge de l'Edèn, 7 de gener del 2012.

A dalt, inici de l'enderroc de l'Edèn. A baix, l'Edèn enderrocat.

fixar en l'oportunitat de la finca, que forma part del polígon industrial de Fontcoberta que s'anirà desenvolupant encara més a partir d'ara. De moment, no hi ha data per començar a construir-hi la nova fàbrica, que requerirà un projecte específic. L'empresa espera que el canvi dignifiqui l'espai i ajudi a transformar i millorar la imatge de la zona industrial.

Relleu en la coordinació de L'Alzina

Després de coordinar durant 23 anys i en diferents etapes el butlletí municipal, quatre d'aquests conjuntament amb Carme Ferrando, he decidit deixar aquesta tasca. Han estat uns anys molt intensos perquè les tasques que porten a terme l'Ajuntament i les entitats i els fets del dia a dia són molts. Ho testimonien els números del butlletí publicats des del 1983, primer amb el nom d'*El Butlletí* i des del 2024 *L'Alzina*, guardats a l'Ajuntament.

Cada número que surt recull una part de la història del nostre municipi, que en aquests 43 anys de vida del butlletí ha estat molt dinàmica. Cal pensar que pocs ajuntaments tenen la sort de tenir una publicació semblant que ha sortit, de manera continuada, durant tants anys.

Mentre n'he estat coordinador, he procurat donar-hi a conèixer, també, racons i espais interessants, fets històrics, el medi ambient que tenim, tradicions, la geografia de l'entorn i les vivències de molts veïns i veïnes. He tingut l'oportunitat de fer cent

mai va tenir gran concurrència fins que va tancar a la dècada de 1990 per jubilació del seu propietari.

L'edifici tenia un annex a la banda sud separat del cos principal. Va ser utilitzat per l'Ajuntament de Fontcoberta el 1987, 1988 i part del 1989 quan s'hi van traslladar les oficines municipals arrel de la restauració de l'edifici consistorial, que llavors era a la plaça Major, obres inaugurades el 10 de setembre del 1989. Així mateix, va ser el local d'inici de la farmàcia de Melianta el juliol del 1989 que hi va romandre fins al gener del 2018 quan es va traslladar a l'actual ubicació.

Durant quinze anys el local ha estat tancat al públic i abandonat, es va degradar molt ràpidament per les bretolades i perquè els materials no eren de gaire qualitat. Durant un temps l'Ajuntament va arribar a estudiar la possibilitat de convertir-lo

en un equipament municipal de serveis, però aquesta possibilitat es va descartar fa anys. Finalment, la finca l'ha adquirit l'empresa KFT que ha enderrocat l'edifici. Uns treballs que han despertat molta expectació entre els veïns.

L'empresa KFT Food Machinery construirà més endavant la seva seu, que inclourà la fàbrica i les oficines. KFT es dedica al disseny, fabricació i comercialització de maquinària i equips industrials, centrant-se principalment en el sector carni. El seu volum de negoci ha anat creixent molt els últims anys. Va començar a Cornellà del Terri, es va traslladar a Besalú i actualment té la fàbrica al polígon del Terri de Porqueres. Exporta el 90% de la producció, amb una facturació de més 2,5 milions d'euros, una plantilla d'una dotzena de treballadors i perspectives de continuar creixent. Per això es van

entrevistes, a homes i dones, grans i joves, gent nouvinguda o nascuda al municipi dels diferents nuclis de població. M'he trobat poca gent que no volgués ser entrevistada i tothom que s'hi ha avingut ha tingut coses a explicar i s'ha obert a fer-ho, cosa que agraeixo.

En tots aquests anys el butlletí ha passat d'editar-se en blanc i negre a fer-se en color, ha incorporat seccions noves, ha canviat de nom, ha rebut moltes fotos fetes amb mòbil, se n'ha canviat la maquetació i s'ha penjat a la pàgina web de l'Ajuntament. Durant els mesos inicials de la pandèmia de la Covid-19, se'n va reduir la informació però es va fer un esforç perquè no deixés de sortir puntualment.

Ara, una altra persona agafarà el relleu i coordinarà *L'Alzina*. Per part meua, continuaré encarregant-me de la secció *El nostre patrimoni* per

donar a conèixer la història, la geografia, la geologia, les masies, els monuments, etc. del nostre municipi, amb els escrits de persones que el coneixen i l'estimen.

Vull agrair la tasca duta a terme pels diferents regidors encarregats del butlletí i les facilitats i confiança que m'han donat a l'hora de coordinar-lo: Carme Ferrando, Pilar Busquets, Narcís Bartis, Carles Ponce i Pau Miguel. També vull fer arribar aquest agraïment als diferents alcaldes d'aquests anys: Jaume Roura, Joan Estarriola, Francesc Xavier Cros i Dolors Bustins, així com a molts regidors que m'han facilitat la informació necessària. Agraeixo, també, a les entitats, fotògrafs i moltes altres persones la seva col·laboració desinteressada.

Per tot plegat, **MOLTES GRÀCIES!**

Jaume Colomer Feliu

Demografia gener, febrer, març 2026

NAIXEMENTS

11/01/2026. Isaac Puertas Moreno
08/02/2026. Gaia Diumente Garcia
27/03/2026. Pau Orri Freixa

DEFUNCIONS

21/01/2026. Juan Rigall Delos
02/03/2026. José Dilmé Soler
09/03/2026. Luisa Grau Gassó
17/03/2026. Bruno Brisa Sarton
27/03/2026. Francisco Meca Puigjaner

CASAMENTS

20/03/2016. Antoni Batlles i M. Neus Campmany
20/03/2026. Roger-François Boyagi i Lorena Rodríguez
21/03/2026. Juan Ibáñez i Verónica Isabel Guadarrama

**Nota: La demografia correspon als registres de l'Ajuntament*

Alumnat de 6è de Primària de l'Escola Alzina Reclamadora curs 2025-2026. D'esquerra a dreta, darrere: Ruth de la Fuente Simón (mestra i directora), Bruna Güell Gusiñé, Eloi Ferrés Coll, Aleix Rodríguez Roger, Àngel Soto Ortega, Èlia Rodríguez Dilmé, Laura Marquez Zutautaité, Èlia Esquena Capafons, Max Vall Hidalgo, Pol Martin Galceran, Blai Vilà Puigdemont, Sara Planagumà Puigvert (tutora); davant: Liam Ferrer Soler, Arlette Collell Hernandez, Efram Gayolà Aguilera, Noa Vargas Fernandez, Aina Castellà Font, Beth Lozano Moya, Joel Rodrigues Massafort.

L'entrevista

Per Jaume Colomer

Isaac Jover Rodríguez

L'Isaac, cuiner del restaurant El Brot de Vilavenut, ens explica les seves idees i experiències gastronòmiques. Gràcies.

Tu i en Sergi Fàbregas Doñate formeu l'equip d'El Brot. El forma algú més?

No. És un projecte que tenia en ment des de feia molt de temps que té en compte la filosofia, el mètode o la línia que volíem seguir. Ell completa el projecte perquè va voler formar-ne part. Jo faig la part més creativa de la cuina i en Sergi la part que no tenia ganes de fer, però ell sí, com és la logística, la comptabilitat o les xarxes socials.

Sou dos joves músics que us vàreu conèixer tocant i fent gires.

En Sergi, que venia de Viladecans, es va introduir a la banda quatre anys més tard que jo. La veritat és que

vàrem compaginar super bé. Vam fer dos discos, gires a Alemanya, França, a molts llocs d'Espanya i d'Europa. Ens dèiem Milenrama (el nom d'una planta), una banda amateur. Em vaig introduir a la cuina quan ell ja estava a la banda. Va ser una etapa de començar a compaginar la música amb la cuina, una cosa molt complicada.

Quina experiència de gastronomia tenies abans d'arribar a can Salvi.

És una mica llarg. Vaig començar tard a estudiar cuina, als 25 anys, a l'Escola d'Hostaleria de Girona perquè hi havia una part meua que em connectava amb la gastronomia i m'agradava. Vaig començar, però, per una part pràctica com a jardiner. Tenia bon currículum, havia estudiat i fet cursos específics i estava molt encaminat a la jardineria. Però en un moment la jardineria estava molt fotuda i m'estava veient en un lloc que no podia sortir de cobrar poc a cobrar molt i en feines que no m'agradaven. I no aconseguia sortir d'aquest bucle. Vaig anar a l'atur i em vaig posar a estudiar cuina per un tema pràctic perquè sabia que a la cuina hi havia feina per tot arreu i es cobrava mitjanament bé. De mica en mica em vaig anar apassionant en aquest món i perquè hi ha una part molt creativa i em connectava molt. Quan vaig acabar segon d'hostaleria estava molt entusiasmada. L'Escola d'Hostaleria és una porta al final.

Vàreu obrir a l'octubre del 2022 a can Salvi de Vilavenut.

Havia sentit que en Pau marxava a través d'una amiga però no vaig voler saber res. Què hi havia d'anar a fer a Vilavenut? Però en Pau em va trucar al cap d'un temps: *Tu, fa vuit mesos que hem tancat. I vaig dir, uau!* En aquells moments estàvem buscant locals a l'Empordà. En vam anar a veure uns quatre o cinc i no n'hi havia cap que ens encaixés. Vam venir aquí i en Pau ens va explicar el que era can Salvi, el projecte i el que volien. Va ser com anell al dit, l'oportunitat perfecte. La família de can Salvi ens

van facilitar una sèrie de condicions que ens van permetre obrir. Can Salvi forma part d'un entorn rural i apartat, cosa que m'agrada molt.

Per què el nom El Brot?

Ve de dos llocs, del meu gos, que ja estava al final de la seva vida, que es deia així. De l'altra, potser la més important, és com l'inici d'alguna cosa, de tot un camí, que té més a veure amb la part romàntica del projecte perquè he pensat que a través de la meva feina volia aportar una sèrie de conceptes i coses al món o l'entorn, com consciència de consum i solidaritat alimentària. Era l'inici d'alguna cosa que es podia expandir a molts llocs. Si parlo a nivell ambiciós, potser m'agradaria que el projecte gastronòmic que estem fent es pogués expandir de diverses formes o, si més no, que generi un impacte real al nostre entorn a nivell de qualitat de vida humana amb els productors, la gent que ve a menjar, a la gent que treballa i a tots els qui en formen part d'aquesta consciència a l'hora de portar a terme això. El projecte té unes bases filosòfiques i algunes de romàntiques.

Quina periodicitat d'àpats oferiu durant la setmana?

Estem obrint els migdies de dimecres a diumenge i, també, els dissabtes al vespre. Es pot demanar reserva a la pàgina web. Al juliol i agost tenim obert els migdies de divendres a dissabte i tots els vespres de dimarts a dissabte hi ha sopars, els divendres acompanyats d'un cicle de concerts.

Els menús els aneu canviant?

Sí. Vam començar una fórmula, que ha canviat una miqueta, amb una carta de platets pensada per compartir. També tenim el menú Descobriments, pensat també per compartir. Al migdia tenim un altre menú que es diu Essència. Respecte a les temporalitats, el menú Essència el canviem cada dues setmanes; la carta de platets l'anem canviant; el menú degustació cada dues setmanes, aproximadament, canviem un plat. Cada dos mesos o dos mesos i mig canviem pràcticament tot el menú. Si vens a fer el menú degustació a l'hivern, al cap de dos mesos el trobaràs totalment diferent.

És interessant veure-us treballar a la cuina.

Per mi, és un punt important. Quan vam plantejar l'obertura del restaurant amb la família de can Salvi ells van rebre amb els braços oberts a aquesta proposta. Per mi és molt important que no hi hagi una barrera entre la cuina i la sala. Som un equip petit i a la llarga m'agradaria aconseguir un sistema semblant al Noma, que va ser l'impulsor, que no hi hagi aquesta barrera tan estricta entre cuina-sala i que els cuiners puguem explicar el plat per aproximar la cuina i ser més específics. El client ho agraeix moltíssim.

Quan dieu «El Brot ens torna a les arrels, a l'essència», què voleu dir?

Volem dir que tots els plats i tots els productes pertanyen d'una arrel, d'una intenció de transmetre la importàn-

cia d'un producte, ja sigui de poc valor o oblidat. Es tracta d'anar a buscar l'essència real del gust i de les coses. Cal transmetre què és una col de veritat, què és una pastanaga de veritat, què és una carn de veritat o un peix de la costa de llotja i fresc. A nivell de globalització tot s'està mesclant molt. Tornar a les arrels és anar a potenciar aquesta essència del propi producte. També té a veure amb l'origen, no tant polític sinó amb un producte que està cultivat aquí a can Donai, per dir un lloc, o a l'Empordà en un camp que no és un monocultiu i no té res a veure amb una pastanaga que compres a Mercabarna o Marcagirona, perquè tot ve d'allà mateix. Els monocultius perden tota una cadena de processos i al final l'aliment perd qualitat. El 90% dels productes d'El Brot estan pensats i seleccionats, cosa que és una feina. No és agafar el telèfon i dir *vull pastanagues, és dir què tens aquesta setmana, què tindràs d'aquí un mes, què puc treballar, com puc fer la carta de temporada...* Es tracta que el producte estigui en la màxima esplendor possible. Hem perdut el gust real de les coses des de fa molt de temps.

Dieu que feu una gastronomia radical.

Aquest concepte l'hem canviat. Gastronomia radical formava part d'una filosofia que estava lligada a sortir d'una línia convencional i fer coses més diferents, radical a nivell de concepte i de producte. Però això té un cost que ara mateix no podem assumir a molts nivells. Fa uns sis mesos que amb en Sergi vam reformular el projecte i ara mateix l'estem definint com a cuina del territori perquè la gent no s'espanti tant. Perquè la gent en sentir gastronomia radical podia interpretar-ho com massa *friki* i no venir. Potser era massa atrevit. Ara fem conceptes que la gent entengui. Faig terrina de xai com s'ha fet sempre però a la meua manera, o un trinxat... conceptes que es poden entendre més a nivell de client.

Vols afegir alguna cosa més?

Quan explico els plats al client sempre, sempre intento primer donar valor al producte i qui l'ha fet. Per mi és molt important. No és tant anar a buscar com ho he fet sinó que explico, per exemple, que és un xai que ve de Cornellà del Terri, que és de producció ecològica, que no s'ha alterat el creixement natural de l'animal i s'ha respectat el vincle amb la mare i solament ha mamat i el maten quan s'hi desvincula de forma natural. Si és una vedella explico que la crien d'aquesta manera, que hi ha poca gent que ho faci... o les verdures puc dir que les fa un home de Pals, que fa microverdures que són una passada, que no és monocultiu, que estan collides a mà... igual que el recuit, els formatges, els ous, els vins o la ratafia. M'agrada donar el

protagonisme a la mà que hi ha darrera, quina persona o quin projecte ho ha fet. 🍷

Podeu seguir l'entrevista completa a la pàgina web de l'Ajuntament.

El nostre patrimoni

Turons i indrets panoràmics que defineixen el nostre paisatge (1)

Pere Llorens Ros

Vista del puig Saguàrdia des de Figueroles.
Foto: Pere Llorens.

No cal que en un territori hi hagi alts cims per gaudir d'extenses vistes. Només fa falta que al seu voltant no n'hi hagi cap altre. Si a més s'hi escauen petits cursos fluvials que zigzaguegen i ens mostren el seu bosc de ribera, l'atractiu es multiplica. I per sort, tot això s'hi escau a casa nostra, fent valer així el nostre patrimoni natural. Tot i que la majoria ja els coneixeu, us ajudaré a recordar aquests indrets més panoràmics. I com que n'hi ha una colla ho farem amb dos capítols.

Comencem per Santa Caterina d'Espasens. Està situada a tan sols 185 m d'alçada però el baix relleu encarat a ponent li dona una panoràmica que abasta des de les Gavarres fins al Pirineu, passant per l'altiva Rocacorba. És per això que, recentment, s'hi ha col·locat una taula d'orientació per reconèixer els cims que s'hi veuen. I si anem una mica més al nord, podem pujar al puig Castellar (201 m). És més alt però té menys perspectiva.

Hem començat a llevant del nostre municipi i ara ens desplaçem cap al nord. Vora el camí que va de Vilavenut a Fontcoberta, abans de baixar al Farga, passem cal Cucut. Sense ser un cim, el mateix camí que passa per sota la casa és un indret que fa alt i gaudeix d'una visió esplèndida de l'església de Sant Feliu i encontorns.

Fem un salt dins del terme i ens desplaçem cap a ponent. Travessem el Farga i pugem cap a l'Aulina Reclamadora de Puig Saguàrdia. A sobre mateix hi ha el puig homònim (212 m), però no cal que hi pugem, perquè la vista que ens depara al peu de l'aulina ja és ben bonica, encarats a la vall del Garrumbert. I ara anem a descobrir un altre indret no tan conegut...

Sabeu on és Mas Ros? Ens hem de desplaçar més cap al sud i potser fins i tot guiar-nos amb un mapa... Queda a sobre la carretera que puja del pont del Garrumbert al poble de Fontcoberta. Abans de ser-hi però, haurem de travessar un camp molt gran situat en un altiplà. Quan hi siguem ens trobarem altra vegada encarats a ponent, gaudint de l'àmplia vall del Garrumbert. Llàstima que les cases d'aquest veïnat hagin caigut en ruïna i les bardisses se n'hagin apoderat. 🌿